

F. t. 1. om rettens pleje i Grønland.

der hensyn til en væsentlig del af ejendelene ofte vil befinde sig i Danmark.

Til nr. 15.

Kapiteloverskriften svarer til den danske retsplejelovs kap. 43. Bestemmelserne angår såvel umyndiggørelse og lavvægemål som ophævelse af disse foranstaltninger.

Henvisningen i den gældende lovs § 3 til retspleje-anordningen af 26. juli 1926 bør udgå, da dens bestemmelser efterhånden er helt ophævet. Forslagets § 3, stk. 1 giver en bestemmelse om, hvem der kan rejse sagen. Den omfatter samme personkreds som den danske retsplejelovs § 457, jfr. § 464. Det fremhæves nu, at politimesteren også kan fremsætte begæringen, men sagen behandles i alle tilfælde som en civil sag.

Stk. 2 er som gældende stk. 2, sidste pkt. Efter stk. 3 skal bisidder beskikkes, jfr. den danske retsplejelovs § 460, mens det hidtil har været efter kredsdommerens skøn. Det siges udtrykkeligt, at de i stk. 1 nævnte pårørende ikke må vælges.

Efter stk. 4 skal sagens afgørelse træffes ved dom, hvad enten begæringen følges eller nægtes eller tidligere afsagt dekret ophæves.

Retsformanden beskikker af egen drift værge for indstævnte, hvis umyndiggørelse eller lavvægemål besluttet.

Til nr. 16.

I afsnittet foreslås optaget bestemmelser om bidrag til barn.

Til nr. 17.

Bestemmelsen i § 6, stk. 2, om forlig vedrørende bidraget til barnet stemmer ikke med reglerne efter lov nr. 197 af 16. juni 1962 for Grønland om børns retsstilling.

Efter udkastet udgår bestemmelsen og erstattes af ny § 11, se § 1, nr. 19.

Til nr. 18.

Henvisningen til kap. 2, § 20 betyder, at vidne-tvangsmidlerne kan finde anvendelse i faderskabs-sager.

Til nr. 19.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 11 gives der i

selve loven hjemmel til en fremgangsmåde, der har udviklet sig i praksis, hvorefter kredsdommeren alene fastsætter bidrag til barn født uden for ægteskab også i tilfælde, hvor bidrag fastsættes med hjemmel i den grønlandske børnelovs § 13, stk. 3, sidste pkt. I den i lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning § 77, stk. 3, nævnte situation er det også kredsdommeren uden domsmænd, der fastsætter bidraget. Når et bidrag, der er fastsat af retten eller kredsdommeren, skal ændres, er det kredsdommerens opgave.

Til nr. 20-23.

Med lov nr. 260 af 4. juni 1969 er den danske retsplejelovs afsnit om ægteskabssager ændret. De her foreslåede ændringer i kap. 4, afsnit D, er en tilpasning til de danske ændringer, dog bortset fra § 16, der er en følge af den for Grønland gældende særlige ordning, hvorefter begæring om ændring af tidligere fastsat bidrag altid fremsættes for kredsdommeren. Endvidere har man i § 18 indsat ankefristen i ægteskabssager og tilsvarende ladet den udgå af kap. 6, § 5.

Til nr. 24.

Afsnittet, der er en forudsætning for den nye danske adoptionslovs ikraftsættelse for Grønland, jfr. lov nr. 279 af 7. juni 1972, indeholder regler om behandlingen af sager, som indbringes for retten, efter bestemmelsen i § 11 i den nye adoptionslov. (Retten til domstolsprøvelse af overvrighedens beslutning om adoption trods manglende samtykke). Afsnittet svarer til bestemmelserne i den danske lov nr. 281 af 7. juni 1972 om ændring af retsplejeloven. (Prøvelse af beslutning om adoption uden samtykke). Der er ikke som i den danske retsplejelov mulighed for at give tilladelse til indbringelse for Højesteret af nægtet tilladelse til domstolsprøvelse efter for sent indgivet begæring, jfr. forslaget § 24, stk. 3. Begrundelsen herfor er, at man finder det ønskeligt, at afslutningen af disse sager ikke trækker for længe ud.

Til nr. 25.

Bestemmelsen om, at ankefristen i ægteskabssager er 8 uger, er foreslået flyttet til kap. 4, § 18, jfr. bemærkningerne til nr. 20-23.